

HAYWOODIN ENNUSTUS TÄYDELLISESTI TOTEUTUNUT

VALTAVIIN ja samalla innoittaviin toiveisiin luottaen ennusteleminen työväenliikkeessä on vaarallista. Siitä huolimatta proletariaatin lopullisesta voitosta vakuutettu vallankumousmies tai nainen määrättyissä yhteiskunnallisissa oloissa kehittyneiden ilmiöiden valossa joutuu tekemään rohkeita johtopäätöksiä—ennustelee. Usein ne jäävät toteuttamatta. Ei kuitenkaan aina.

Wm. D. Haywood I. W. W:n perustavassa kokouksessa pitämässään avauspuheessa, kesäkuun 27 päivänä, 1905, Lännellä tekemänsä havaintojen sekä työväenliikkeen historian valossa ennusteli, mitä kapitalistit tulevat tekemään sitten, kun näille uuden järjestön kumoukselliset periaatteet tulevat tunnetuiksi. Mainittu puhe kokonaisuudessaan on seuraava:

Työläistoverit:

Kutsuessani tämän konventionin järjestykseen käsittän kuinka vastuunalainen tehtävä minulla sekä jokaisella edustajalla, jotka ovat tänne kokoontuneet, on nyt suoritettavana. Tämä on koko maata käsittävä työväenluokan kongressi. Me olemme täällä liittääksemme tämän maan työväestö luokkaliikkeeseen, jonka tarkoitus on vapauttaa työväenluokka kapitalismin kahleista (kättentaputusta). Sellaista järjestöä ei ole, ainakaan ei näytä olevan, minkä päämäärä olisi samanlainen kuin on sillä järjestöllä, jonka perustamista varten olette tänään kokoontuneet. Tämän järjestön tarkoitusten ja pyrkimyksien tulisi olla työväenluokan taloudelliseen valtaaseen kohottaminen, tuotanto sekä jakolaitosten, elämän välttämättömyyksiin, kontrolliin asettaminen ja kapitalistiluokan asemastaan syrjäyttäminen (suosionosoituksia). Amerikan Federation of Labor, joka olettaa edustavansa tämän maan työväenluokkaa, ei ole mitään työväenluokkaliikettä. Se ei edusta työväenluokkaa. Löytyy sellaisia järjestöjä, jotka kuuluvat, mutta vain hyvin höllästi kuuluvat A. F. of Laboriin, jotka perustuslaeissaan ja sivusäännöissään kieltä-

vät ei ainoastaan mustaihoisten jäseniksi ottamisen, vaan myöskin seurustelunkin heidän kanssaan; kieltävät olemasta minkälaisissa neuvotteluissa ulkomaalaisten hyväksi. Mutta me tälläkerralla tahdomme perustaa sellaisen järjestön, joka avaa ovensa selkosen selälleen jokaiselle henkilölle ken vain ansaitsee leipänsä joko aivoillansa tai käsivarsillansa. Tässä konventionissa on suuri työ suoritettavana ja jokaisen teistä tulee käsittää vastuunalaisuutenne tässä tehtävässä.

Silloin kuin korporatsioonit ja kapitalistit käsitteivät, että te järjestytte erikoisesti tarkoituksella asettaaksenne teollisuuden yllävalvonta niiden käsiin, jotka tekevät kaiken työn, te tulette *hävyttömyiksi* ja te tulette olemaan sellaisen *hävyttömyyden* ja *Julmuuden* alaisina, mitä vain heidän järkensä suinkin voi keksiä. Te myöskin joudutte olemaan vastakkain niinkutsuttujen työväenjohtajain kanssa, miesten kanssa, jotka sanovat teille sekä toisillekin työläisille, että kapitalistien ja työläisten edut ovat yhteiset (suosionosoituksia). Minä nyt haluan sanoa, että sellainen mies, joka noin väittää, on vaarallisempi työväenluokan vihollinen kuin D. M. Perry ja August Belmont (taputusta). Ei löydy yhtään ihmistä, jolla on unssikaan rehellisyyttä olemuksessansa, ken ei voisi käsittää sen tosiasian, että näiden kahden luokan välillä on jatkuva taistelu käynnissä, ja tämä järjestö tulee muodostettavaksi ja perustettavaksi luokkataistelulle (suosionosoituksia), joka ei tule kompromisseeraamaan eikä antautumaan, ja sillä on ainoastaan yksi tarkoitus ja yksi päämäärä, se on, että tämän maan työväestö on kohotettava siihen asemaan, että se voi saada raadannallaan tuotettujen rikkauksien täyden arvon haltuunsa nautittavaksi (suosionosoituksia).

Haywood v. 1905 katseli eteenpäin. Ennusteli. Näki myrskyävän tulevaisuuden perustettavana olevan järjestön—I. W. W:n—edessä. Me nyt voimme katsella taaksepäin, luoda silmäyksen tuon

nuoren järjestön vaiherikkaaseen, mutta samalla kunniakkaaseen historiaan.

Ovatko ennustukset toteutuneet? Kyllä. Jos otamme laskuihimme vain muutamat huomatuimmat tapahtumat, sellaiset kuin Bisbeen karkoitus, Evertin hirmuisen verilöylyn, Littlen hirttämisen Buttessa; näiden lisäksi sadat oikeusjutut ja lukemattomia vankeusrangaistuksia, niin silloin me vasta käsitämme, missä määrin Haywoodin ennustukset kapitalistien julmuuksista I. W. W:tä kohtaan ovat toteutuneet.

Kapitalistien sanomalehdistö, sen puhujat, kirjailijat, pyhyden naamarin taakse pukeutuneet papit, opettajat ja professorit ovat aina syyttäneet

vapautensa puolesta taistelevia industrialisteja raakalaisiksi. Siksi heitä on kuritettava, näin nuo mestarit kirkuvat. Jos nyt industrialistit sen vuoksi, että nämä järjestetyllä voimallansa pyrkivät kukistamaan kapitalismin ja haluavat saada itsellensä sekä lapsillensa riittävästi leipää, voidaan näiden herrain järjellä ajattelun pitää raakalaisina, niin silloin nämä itse, jotka moisia raakuuksia ovat valmiit harjoittamaan valvutuneita elättäjiänsä kohtaan, kuuluvat metsäläiskauden metsäläisiin, mikä kansa tieteilijä Lewis Morganin jaottelun mukaan oli raakalaisuuden edellinen aikakausi.

ITKE SÄ ORPO MUN KERALLAIN

(Kirj. Henry Jokinen.)

*En tuntenut kodin suloa
kun mä orpona maailmaa kuljin,
ja ihmisten pilkat ja pistokset
syömmeni pohjahan suljin.
Sinne suljin ne piilohon aatellen:
olen syntynyt kiroja kantaaksen.*

*Niin syömmeni kasvoi kiroissa
sen kiveks' ois' luutuvan luullut:
lokatalvan, saastan ja herjauksen
laps'vuodet kun se on kuullut,
jolloin eläimän,—kauneinta tarjoillen
pitäis hymytä nuorelle taimelle.*

*Näin kouluni oli ankaraa,
se täysimpä terin mua riipoi
ja sielustan hienoiset kudokset
hillostan mustaksi häipoi.—
Oisi luullut sen sammuvan ainiaaks'
ja mun poloisen muuttuvan mullaks', maaks'.*

*Mutt' kyynelin kuljin kulkuain
ja anelin mä armopalaa;—
korpikuuset vaan, nepä näkivät
kuink' itkin mä yksin salaa.
Sepä lemmikki kuuseni humullaan
usein uneen mun tuuditti nukkumaan.*

*Niin useimpa nukuin juurelleen
salon sylihin metsikössä.
Näin unta: et ihmisten kiroilut
katos luonnon pyhätössä.
Tuli sieluun taas kirkkaus hohteineen
jäivät ilkeimmät irnutkin unheeseen.*

*Vaik' inehmot koitti sammuttaa
sydän säikeistän ilon virman,
niin luontopa lahjoi runsaammin
mulle sen salaisen kirman—
joka luonnosta yhäti väreilee,
jota laulelot lintusten kertailee.*

*Ei ymmärrä arki-ihminen
sitä suurinta—luonnon pyhää,
hän on vaivaskasvi, mi kantavi,
kulttuurin kukkiva—ryhää;—
joka liejussa valehen versovi;—
kurjan kullampa kera vain kohoovi.*

*Orpopa raukka ken kulkeekseen
tien saanut on syngän ja karun,
hän aina ja yhäti ymmärtää
sen suuren, salaisen tarun,
mitä huhuu luonto sen sydämeen
ken kirot kantaa ihmisen iljanteen.*

*Kieletpä orvon on sielussa
luonto äidiltä saanut soinnun,
se kyynelin kylpee pois itsestään
kiroilla loihdittu loinnun;—
niin sielunsa säilyvi kirkkaana ain',
vaikk' inehmot kylvävät kiroja vain.*

*Itke sä orpo siis kerallain
pois rinnastas kirojen kuona,—
siellä suojassa salon siimeksen—
sen lempipaikkasi luona!!!
Minä alla kuuseni naavoittuneen
itken ihmisten irnut myös unheeseen.*

*Kun itken, niin sydän hillost taas,
saa loimun ja kirkkahan liekin
ja hetkempä taaskin on valoisaa
tuo tuskain tallattu tiekin,
jota orvot polkevat yhäti vaan—
kunnes vapaaksi saavat he kahleistaan.*